

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî amans anima simpliciter ea credere profiteatur, quæ per Christi, sanctorum vitam & doctrinam in sacris literis commendata sunt. Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Pfal. 71.
Pfal. 67.

Licet enim virtutes Angelicæ in creaturis tuis miracula operentur, non tamen hæc virtute propria operantur, sed tua ð Domine, Domine virtutum, qui verè mirabilis es in sanctis tuis tam hominibus, quàm Angelis, per quorum tu ministeriū virtutes & miracula operaris. Quid enim sine te factore omnium facerent? Quid in creaturis tuis, non suis operari possent, nisi tu operareris in illis, qui etiam cum ipsis virtutibus tuo iussu miracula operantibus, per te metipsum mirabilia operaris? Qui autem quantumcunque perfectus agnoscat, quanta sit virtus tua in te metipso ð rex gloriæ, Domine virtutum, quàm cæteris omnibus ad mensuram dedisti.

Vti amans anima diuinam incomprehensibilitatem non intelligendo miretur: vtq̄ illam potius simpliciter credendo, quàm perscrutando curiosè venerari oporteat.

CAPVT XX.

Pfal. 122.
Eccli. 15.

Incomprehensibilis est virtus tua Domine Deus meus, vita mea, virtus mea, quia virtus tua non est aliud, quàm tu. O si aliquando illumines oculos cordis mei in illa terra viventium illustrato lumine vultus tui, vt facie reuelata videam in te ipso virtutem tuam, id est, te. O si videam te in multitudine virtutis tuę operantem in electis & dilectis tuis mirabilia illa supercoelestia, tam mirabiliter operantem cum illis in gloria immutabili, facientem cum illis gratiam pro gratia, coronando illos in misericordia & miserationibus, replendo in bonis desiderium eorum, thesaurizando super capita eorū lætitiā sempiternā, vbi videtur virtus tua & gloria tua, quarum media pars, imò nec millesima alicui vnquam, quantumcunque sancto, in hac vita mortali fuit nunciata. Quis enim illam tuę maiestatis agnoscat virtutem, præter te? Cuius facundia illam annunciet, cuius lingua totam loquatur, nisi tua? Virtutem enim tuam totam, id est, te metipsum tu solus agnoscis, tu solus tibi annuncias: nullius enim intellectus, nullius auditus capit te totum, sed capiunt te creaturæ tuę rationales, & intellectuales, id est, homines & Angeli, vnusquisque secundum mensuram donationis tuę.

Vnde licet etiam Angelus, imò & Archangelus de cælo tuam euangelizet virtutem, nequaquam tamen illius facundia illam explicabit: quia tibi vni conseruatum est à te, plenè intelligere te, plenè loqui de te. Nam quamuis facundi valde sint Archangeli principes Angelorum, sicut decet nuncios tanti regis, incomparabiliter tamen dulcius & facundius resonant tua verba, quæ tu tibi eructus, nō intelligibilia cordibus humanis, nec auditui cuiusquā convenientia. Quis ad illorū verborum incomprehensibilem dulcedinem pertingat, quæ sancte Pater & sancte Fili, & sancte Spiritus vobis eructuatis, nisi tu sola Trinitas & indiuisa vnitas. Incomprehensibilia super omnem incomprehensibilitatem, ineffabilia super omnem ineffabilitatē, dulcissima super omnē dulcissimam dulcedinē sunt hæc verba.

Ereu 2.

Inscrutabilia hæc perscrutanda non sunt, sed credenda, ne incantus perscrutator maiestatis opprimatur à gloria, ne nimium in solem intendens per nimiam claritatem cæcitatē tenebris oriatur.

Vti amans anima simpliciter ea credere profiteaturq̄, per Christi sanctorum vitam & doctrinam in sacris literis commendata sunt.

CAPVT

Sufficit mihi Domine ad illa verba aures arrigere, quæ per vnigenitum tuum Sponsum meum nostris auribus conuenientia nobis eructuare dignatus es. Ipsis enim inimicis tuis testimonium dantibus, nunquam sic loquutus fuit homo, immò nec Archangelus: quia tu qui loquebaris non solum eras Archangelus, id est, princeps Angelorum, sed etiam Archangelorum Archangelus, id est, princeps omnium principum Angelorum, incomparabili dissimilitudine altissima quæq; creata transcendens.

Audiuerat, & benè persenserat virtutem verborum tuorū Petrus, qui tibi quærenti, an & ipsi Apostoli à te vellent abire, respondit: *Verba vita eterna habes Domine: & ad quem ibimus abs te?* Tanquam si diceret: *Det nobis aliquis facundiorē, vtliorē & dulciorem te, & relinquemus te.* Tu enim solus verba vitæ æternæ habes, qui solus vita eterna es, qui solus verè de te solo dicere potuisti. *Ego sum via, veritas & vita.* Quis Archangelorum hæc de se dicere posset? Dicunt illi quidem laudes tuas, & enarrant gloriam tuam pro mensura intellectus sui, pro capacitate intellectus auditorum, nec tamen laudes suas quærent, sed tuas refundentes in te fontē viuū, fontē luminis inexhausti quicquid de tua plenitudine acceperunt, in laudes enim tuas facundè sunt, in honorem tuum subiecti sibi Angelis principantur. Nec minus & ipsi Angeli imperantibus sibi Archangelis deuotissimè parent, obediunt præcipientibus sine mora alacriter, humiliter & perseueranter, omnia quæ iubentur adimplent cum summa benignitate, charitate & defensione custodiunt suæ custodiæ deputatos, ne vel dolo vel violentia malignorum spirituum superentur. Agnoscunt enim certissimè, quod tibi magister & Domine omnium ministerium gratissimum exhibeant cum ministrant nobis, sciuntq; nihilominus te per ipsos nobis pium & omninò necessarium ministerium exhibere.

Vt amans anima Christi Iesu virtutes, præcipuè humilitatem contempletur.

CAPVT XXII.

Verè quidem tu magni & antiqui consilij Angele, per ipsos, & in ipsis benignè & humiliter ministras nobis: sed longè benignior & humilior, immò & vtlior illa ministratio quàm per te in humilitate humanitatis tuæ nobis exhibere dignatus. Quis enim illam benignitatem satis & perfectè consideret? Quis ad illam humilitatem quantumcunque subtiliter pertingat? Quis illius benignissimæ & humillimæ ministrationis summam vtilitatem perpendat? Erat quidem semper eadem virtus benignitatis & humilitatis in deitate incommutabilis maiestatis tuæ, cuius in humanitate tua tam validum experimur effectum.

Non solum igitur Angelicos spiritus in humilitate humanitatis nostræ, vt etiam in excellentissima maiestate tuæ diuinitatis per affectum benignitatis & virtutem humilitatis excellis, quamuis harum virtutum effectus in tua magis humanitate clarescant, & iam mundo innotuerint vniuerso, quod tu non veneris ministrari, sed ministrare, & dare animam tuam in redemptionem pro multis: Quis Angelorum sic ministravit? Quis eorum ad tantam humilitatem descendit? Quis circa sibi commendatam tantam benignitatem ostendit?